

136.

**Vyhláška ministra financí (17.)
ze dne 9. srpna 1932,**

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé ku provedení dohody sjednané mezi vládou republiky Československé a vládou republiky Řecké o vyrovnávání vzájemných pohledávek vyplývajících z výměny zboží, jakož i dohody sjednané mezi vládou republiky Československé a vládou republiky Řecké, týkající se likvidace starých dluhů.

Podle § 4 vládního nařízení (VI.) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí ustanovení § 2, č. 2., zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě československé měny, vyhlašuji s účinností ode dne 12. srpna 1932 opatření Národní banky Československé ze dne 5. srpna 1932.

Dr. Trapl v. r.

Opatření

Národní banky Československé

ku provedení dohody sjednané mezi vládou republiky Československé a vládou republiky Řecké o vyrovnávání vzájemných pohledávek vyplývajících z výměny zboží, jakož i dohody sjednané mezi vládou republiky Československé a vládou republiky Řecké, týkající se likvidace starých dluhů.

DOHODA

mezi vládou republiky Československé a vládou republiky Řecké o vyrovnávání vzájemných pohledávek vyplývajících z výměny zboží.

Vláda republiky Československé a vláda republiky Řecké provádějíce čl. 3. Provisorní úmluvy obchodní, která byla podepsána téhož dne a má vstoupiti v platnost dne 12. srpna 1932, ve snaze zajistiti vyrovnávání vzájemných pohledávek vyplývajících z výměny zboží, uzavřely tuto dohodu:

Čl. 1.

Vyrovnávání vzájemných pohledávek vyplývajících z výměny zboží bude prováděno prostřednictvím zvláštního účtu bezúročného, znějícího na československé koruny, při čemž hodnota československé koruny podle zákona odpovídá 44.58 mg ryzího zlata; účet bude otevřen u Národní banky Československé na jméno Řecké banky.

Pohledávky znějící na jiné měny budou přepočítávány na československé koruny na základě příslušné měnové parity; když se bude jednati o měny nestabilisované, odpočet se provede podle kursu znamenáného v Paříži v den předcházející dnu platu. Pokud se týče odpočtu na drachmy, provede se ke kursu znamenánému v Athénách v den platu.

Čl. 2.

Českoslovenští dovozci uhradí pohledávky řeckých vývozců výlučně platy konanými ve prospěch řeckých věřitelů na zvláštní účet otevřený u Národní banky Československé na jméno Řecké banky. Řecká banka může tímto účtem disponovati pouze na platy v Československu.

Čl. 3.

Řečtí dovozci budou uhrazovati pohledávky československých vývozců prostřednictvím Řecké banky, která bude úhrady ve prospěch československých věřitelů prováděti postupně z prostředků zvláštního účtu u Národní banky Československé.

Čl. 4.

Jestliže v obchodních stycích mezi dvěma vývozními a dovozními firmami každé z obou zemí se objeví možnost přímé výměny zboží cestou soukromé kompensace, budou tyto výměny připuštěny mimo platné kontingenty pod podmínkou, že každý jednotlivý případ vyžaduje zvláštního povolení.

Čl. 5.

Vyrovnání starých dluhů bude provedeno podle ustanovení zvláštní dohody podepsané téhož dne jako tato dohoda.

Čl. 6.

Jestliže v okamžiku, až tato dohoda pozbude platnosti, zvláštní účet Řecké banky u Národní banky Československé bude vykazovati zůstatek, jest smluveno, že této částky bude použito k amortisaci starých obchodních dluhů řeckých souhlasně s ustanoveními čl. 3. dohody o vyrovnání starých dluhů, podepsané téhož dne.

Čl. 7.

Provedení této dohody bude svěřeno cedulařským bankám obou zemí.

Čl. 8.

Tato dohoda jest uzavřena na dobu 6 měsíců a může býti mlčky prodloužena vždy na další 3 měsíce v případě, že nebude vypověděna oznámením nejméně 2 měsíce před vypršením každé z těchto lhůt.

Dohoda vstoupí v platnost dne 12. srpna 1932 s výhradou ratifikace provedené v nejbližší době.

Dáno v Athénách ve dvou exemplářích dne 30. července 1932.

PAVEL BARÁČEK-JACQUIER v. r.
S. GONATAS v. r.

DOHODA

mezi vládou republiky Československé a vládou republiky Řecké týkající se likvidace starých dluhů.

Vláda republiky Československé a vláda republiky Řecké ve snaze zajistiti likvidaci starých dluhů smluvily toto:

Čl. 1.

Staré obchodní dluhy dovozců řeckých a československých, které budou existovati s jedné i druhé strany v okamžiku podepsání této dohody, budou kompensovány v rozsahu, v jakém dlužníci každé země budou uhrazovati své dluhy.

Rovněž tak budou kompensovány pohledávky dovozců československých i řeckých, které budou v okamžiku podepsání této dohody existovati na vázaných účtech.

Čl. 2.

Obchodní dluhy, které po provedení této kompenzace zbudou k tíži řeckých dlužníků, budou postupně amortisovány pevnou kvotou 7½% v cizí měně, která bude přidělena na žádost řeckého dlužníka na konci každého čtvrtletí.

Převod této devisy bude povolen na konci každého čtvrtletí, bez ohledu na převod devisy potřebné na úhradu úroků z prodlení (podle

zákona měnového ze dne 26. dubna 1932), který bude povolen vždy při jejich splatnosti.

Pokud se týče dispozice vázanými účty československých věřitelů v drachmách u řeckých bank, příslušní majitelé těchto účtů budou požívati týchž výhod, které jsou uvedeny v prvním odstavci tohoto článku, ohledně postupné amortisace starých obchodních dluhů.

Vláda republiky Řecké si vyhrazuje, používajíc možnosti, které jí ponechává řecký měnový zákon ze dne 26. dubna 1932, zvýšiti v případě, kdy uzná, že situace to dovoluje, výše uvedenou kvotu přidělu devis, která má sloužiti k amortisaci starých obchodních dluhů.

Čl. 3.

Jestliže v okamžiku, kdy pozbude platnosti Dohoda o vyrovnávání vzájemných pohledávek, vyplývajících z výměny zboží, uzavřená téhož dne, zvláštní účet řecké banky u Národní banky Československé bude vykazovati zůstatek, jest smluveno, že této částky bude použito k amortisaci starých řeckých obchodních dluhů.

Čl. 4.

Provedení této dohody bude svěřeno cedulařským bankám obou zemí.

Čl. 5.

Tato dohoda vstoupí v platnost 12. srpna 1932 a zůstane v platnosti až do vyrovnání starých obchodních dluhů. Kdyby si okolnosti vyžádaly její výpovědi, přestane účinkovati po vypršení 2 měsíců ode dne výpovědi.

Dáno v Athénách ve dvou exemplářích dne 30. července 1932.

PAVEL BARÁČEK-JACQUIER v. r.
S. GONATAS v. r.

Podle obou shora uvedených dohod stanoví Národní banka Československá ve shodě s ministrem financí podle §§ 1 a 2 vládního nařízení (VI.) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí § 2, č. 2, zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě československé měny:

K dohodě o vyrovnávání vzájemných pohledávek vyplývajících z výměny zboží.

§ 1.

Českoslovenští dovozci zboží z republiky Řecké konají veškeré platy vyplývající z tohoto titulu a vzniklé po 12. srpnu 1932 ve prospěch řeckých vývozců na zvláštní účet Řecké banky, označený A a vedený u Národní banky Československé v Praze.

§ 2.

Českoslovenští dovozci, aneb banka, úhradu z příkazu dovozců na zvláštní účet A Řecké banky u Národní banky Československé v Praze provádějící, předloží Národní bance Československé v Praze soupis platů za dovoz zboží takto konaných na zvláštním tiskopise, kde vyplní žádané údaje pro každou jednotlivou úhradu odděleně. Pro přepočtení částky dovozní faktury, vystavené na jinou měnu než československou, jsou rozhodné předpisy čl. 1, odst. 2, Dohody o vyrovnávání vzájemných pohledávek vyplývajících z výměny zboží, při čemž při přepočtení měn neustálených platí střední závěrečný kurs příslušné devisy na burse v Paříži znamenáný posledního dne před poukazem úhrady.

Tiskopisy uvedené v odst. 1. tohoto paragrafu bude možno obdržeti v úřadovnách Národní banky Československé v Praze a všech jejích filiálék.

§ 3.

Proplácení pohledávek československých vývozců zboží do Řecka bude se díti v československých korunách z prostředků nashromážděných na zvláštním účtě A Řecké banky u Národní banky Československé, na příkaz Řecké banky po složení protihodnoty řeckým dovozcem u Řecké banky postupně a v rozsahu, který se bude řídit stavem zvláštního účtu A.

Pro přepočtení pohledávek československých vývozců do Řecka, znějících na jinou měnu než československou, na československé koruny, platí ustanovení článku 1, odst. 2., Dohody.

§ 4.

Dohoda o vyrovnávání vzájemných pohledávek, vyplývajících z výměny zboží, vstupuje v platnost dnem 12. srpna 1932 a vztahuje se

na dovozní a vývozní pohledávky vzniklé po tomto dnu.

Na přímé vyúčtování a placení mezi řeckými a československými vývozcí a dovozci ze vzájemného obchodu, pokud se na něm dohodnou od případu k případu Národní banky obou států, se toto opatření nevztahuje. V takovém případě platí obecné devisové předpisy obou smluvních států.

§ 5.

Národní banka Československá jest oprávněna účtovat si za výlohy s technickým prováděním této dohody spojené 2½⁰/₀₀ z každé na sběrný účet připsané položky, nejméně však Kč 5.— za položku, mimo poštovné a skutečné výlohy.

K dohodě o likvidaci starých dluhů.

§ 6.

Českoslovenští dlužníci budou platiti své dluhy oproti řeckým věřitelům, vzniklé před 12. srpnem 1932, na zvláštní účet Řecké banky označený B a vedený u Národní banky Československé v Praze.

§ 7.

Českoslovenští dlužníci aneb banka, úhradu z příkazu dlužníků na zvláštní účet B Řecké banky u Národní banky Československé v Praze provádějící, předloží Národní bance Československé v Praze soupis platů na zvláštním tiskopise, kde vyplní žádané údaje pro každou jednotlivou úhradu odděleně. Pro přepočtení dluhů, znějících na jinou měnu než československou, jsou rozhodné předpisy čl. 1, odst. 2, Dohody o vyrovnávání vzájemných pohledávek, vyplývajících z výměny zboží, při čemž při přepočtení měn neustálených platí střední závěrečný kurs příslušné devisy na burse v Paříži znamenáný posledního dne před poukazem úhrady.

Tiskopisy uvedené v odst. 1. tohoto paragrafu bude možno obdržeti v úřadovnách Národní banky Československé a všech jejích filiálék.

§ 8.

Proplácení pohledávek československých věřitelů vůči řeckým dlužníkům, vzniklých před 12. srpnem 1932, bude se díti v československých korunách z prostředků nashro-

mážděných na zvláštním účtě B řecké banky u Národní banky Československé, na příkaz řecké banky postupně, jak bude skládána protihodnota řeckými dlužníky, a v rozsahu, který se bude řídit stavem zvláštního účtu B.

Pro přepočtení pohledávek československých věřitelů, znějících na jinou měnu než československou, na československé koruny, platí ustanovení čl. 1, odst. 2, Dohody o vyrovnávání vzájemných pohledávek vyplývajících z výměny zboží.

§ 9.

Po provedené kompensaci vzájemných pohledávek československých a řeckých věřitelů bude se zbytek dluhů k tíži řeckých dlužníků umorovati postupně podle ustanovení čl. 2 Dohody o likvidaci starých dluhů.

§ 10.

Jestliže v okamžiku, kdy pozbuje platnosti Dohoda o vyrovnávání vzájemných pohledávek, vyplývajících z výměny zboží, bude vykázovati zvláštní účet A řecké banky u Národní banky Československé v Praze aktivní zůstatek, bude této částky použito k amortizaci starých dluhů. Při tom bude postupováno obdobně s ustanovením § 8 tohoto opatření.

§ 11.

Uvedená dohoda o likvidaci starých dluhů vstupuje v platnost dnem 12. srpna 1932 a vztahuje se na všechny obchodní dluhy a pohledávky na vázaných účtech vzniklé před 12. srpnem 1932.

§ 12.

Národní banka Československá jest oprávněna účtovat si za výlohy s technickým prováděním této dohody spojené $2\frac{1}{2}\%$ z každé na sběrný účet připsané položky, nejméně

však Kč 5.— za položku, mimo poštovné a skutečné výlohy.

V Praze dne 5. srpna 1932.

Národní banka Československá

Viceguvernér:

Dr. V. Brdlík v. r.

Bankovní rada:

Mixa v. r.

Náměstek vrchního ředitele:

Kučera v. r.

137.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 27. července 1932

o přístupu Polska k Úmluvě uzavřené ve Vídni dne 30. listopadu 1923 mezi Rakouskem, Itálií, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československem o úpravě pensí zemských, obecních a okresních.

Podle sdělení úřadu rakouského spolkového kancléře, odboru pro zahraniční věci, složil polský vyslanec ve Vídni dne 10. května 1932 u jmenovaného úřadu listinu o přístupu vlády republiky Polské k výše uvedené Úmluvě.

Tato Úmluva uveřejněna jest ve Sbírce zákonů a nařízení pod čís. 57 z r. 1930. Výhrada polské vlády k dodatečnému přístupu obsažena jest v Zápisu, který byl uveřejněn pod čís. 195/26 Sb. z. a n. spolu s Úmluvou z 30. listopadu 1923 o úpravě různých skupin odpočivných požitků, které nebyly upraveny úmluvou v Římě ze dne 6. dubna 1922.

Přístup republiky Polské nabyl účinnosti dnem 10. května 1932.

Dr. Beneš v. r.